

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΗΡΕΜΑ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩ (του Γιώργου Δελαστίκ)

Μόνο στην Ελλάδα, όπως φαίνεται, η βιαιότητα της οικονομικής και πολιτικής κρίσης που συγκλονίζει την Ευρωζώνη και ολόκληρη την ΕΕ δεν έχει οδηγήσει ακόμη σε μια σοβαρή συζήτηση για τις αιτίες αυτής της σοβαρότατης, ίσως υπαρξιακής κρίσης της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και ως εκ τούτου σε μια προσπάθεια πρόβλεψης του μέλλοντος της Ευρώπης.

Είναι φαιδρό να συζητούν οι Γερμανοί και οι Γάλλοι τι θα συμβεί αν καταρρεύσει το οικοδόμημα του ευρώ ή αν πρέπει να εγκαταλειφθεί το κοινό νόμισμα και το θέμα αυτό να είναι ταμπού στην Ελλάδα, η οποία βυθίζεται σε απερίγραπτη μιζέρια πρωτίστως εξαιτίας της πολιτικής υπεράσπισης του ευρώ. Πλείστοι όσοι κατωτάτης υποστάθμης Έλληνες πολιτικοί αναμνησκάζουν φράσεις – κλισέ του τύπου «περισσότερη Ευρώπη» ή «λύση των προβλημάτων μας είναι η σύγκλιση με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους». Πολύ βαθύτερη είναι η προσέγγιση του Γερμανού πρώην επιτρόπου στην Κομισιόν της ΕΕ, Γκίντερ Φερχόιγκεν, ο οποίος προσφάτως διαφώνησε δημοσίως και ριζικά με τον πρόεδρο της Γερμανίας, Γιόαχιμ Γκάουκ. «Η Ευρώπη δεν χρειάζεται τώρα αμφισβητίες, αλλά σηματοφόρους.

Δεν χρειάζεται ανθρώπους που έχουν αμφιβολίες, αλλά ανθρώπους που να δουλεύουν με πάθος γι' αυτήν» είχε πει ο Γκάουκ, καλώντας για «περισσότερη Ευρώπη». Ο Φερχόιγκεν είχε εντελώς άλλη άποψη: «Η ΕΕ από έναν μεγάλο αριθμό πολιτών δεν εκλαμβάνεται ως χρήσιμος και καλοπροαίρετος εταίρος, αλλά ως ένα άπληστο τέρας απόκτησης αρμοδιοτήτων... Οποιος επιθυμεί "περισσότερη Ευρώπη" με εν μέρει επιθετική ρητορική πρέπει να γνωρίζει ότι σε ευρύ τμήμα της κοινής γνώμης αυτή η επιθυμία για "περισσότερη Ευρώπη" δεν εκλαμβάνεται ως υπόσχεση, αλλά ως απειλή!».

Στη συζήτηση παρεμβαίνει με ένα εξαιρετικό άρθρο του στη γερμανική σοσιαλδημοκρατική εφημερίδα «Ντι Τσάιτ» αρθρογράφος της ονόματι Γιαν Ρος. «Με την κοινωνική κατάρρευση στην Ελλάδα, το αποτέλεσμα των ιταλικών εκλογών και τις μαζικές διαμαρτυρίες στην Ισπανία και την Πορτογαλία, οι χώρες της Μεσογείου στέλνουν το μήνυμα ότι με τις προσδοκίες μετασχηματισμού τους εγείρονται υπερβολικές απαιτήσεις από αυτές, ότι δεν μπορούν να πραγματοποιήσουν την αλλαγή, την οποία πιθανόν ούτε καν θέλουν» επισημαίνει και συνεχίζει: «Όσο πιο καθαρό γίνεται αυτό, τόσο μειώνεται η προθυμία βοήθειας από τη Γερμανία, την Ολλανδία και τη Σκανδιναβία. Τόσο ισχυρότερη γίνεται η τάση των χωρών αυτών να θεωρούν ότι είναι καλύτερη η δική τους θεώρηση της Ευρώπης και να συμπεριφέρονται αναλόγως. Έτσι προκαλείται η έχθρα των θυμάτων των μεταρρυθμίσεων που αντιπαρατάσσεται στην έχθρα των απρόθυμων να πληρώσουν».

Ο αρθρογράφος της «Ντι Τσάιτ» προχωρεί βαθύτερα: «Στην Ευρώπη έχουμε έρθει πιο κοντά ο ένας στον άλλον, αλλά δεν έχουμε γίνει και όμοιοι. Δίπλα στην προσέγγιση, προς την οποία μας αναγκάζει διά της βίας το ευρύ υπεράνω όλων, εξακολουθούν να υπάρχουν ιστορικά και πολιτιστικά θεμελιωμένες διαφορές... Από διαφορετικούς τρόπους ζωής παράγονται ανταγωνιστικά, αλληλοαποκλειόμενα οικονομικά και κοινωνικά μοντέλα, μεταξύ των οποίων πρέπει να αποφασίσουμε επειδή η κινούμενη προς ολοκλήρωση Ευρώπη μπορεί να ακολουθήσει μόνο ένα πρότυπο. Έτσι

όμως αυτοί που ήταν απλώς διαφορετικοί γίνονται αντίπαλοι και από τους αντιπάλους προκύπτουν νικητές και ηττημένοι» γράφει ο αρθρογράφος, εξηγώντας τις βαθύτερες αιτίες που προκαλούν την εξαπλούμενη με ταχύτατους ρυθμούς εχθρότητα μεταξύ λαών της Ευρώπης. Υπό το πρίσμα αυτό έρχεται και στο ζέον πρόβλημα της τρέχουσας ευρωπαϊκής πραγματικότητας – την πιθανότητα διάλυσης της Ευρωζώνης. «Δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι το ευρώ θα αποτύχει γιατί δεν είναι έτοιμες είτε οι χώρες που χρωστούν να κάνουν ηρωικές μεταρρυθμίσεις είτε οι χώρες που δανείζουν να κάνουν ηρωικές μεταφορές χρημάτων» τονίζει. «Κανένας δεν μπορεί επιπόλαια ούτε να επιθυμεί την κατάρρευση του κοινού νομίσματος ή τη δραματική οπισθοδρόμηση της συνολικής διαδικασίας ευρωπαϊκής ενοποίησης ούτε να τα θεωρήσει αυτά αδιανόητα» επισημαίνει.

Αντιμετωπίζει όμως καθουσιαστικά, με ηρεμία το τι πρόκειται να γίνει, αν λάβει χώρα τελικά η διάλυση του ευρώ: «Δεν θα βουλιάξει η Ευρώπη εξαιτίας αυτού του γεγονότος και δεν θα βρεθούν οι λαοί της στο κατώφλι νέων πολέμων. Θα διασπαστούν πολύπλευρα και θα παραμείνουν συγγενείς – δηλαδή πραγματικοί Ευρωπαίοι!» υπογραμμίζει.

Γιώργος Δελαστίκ

Πηγή/φωτό: Έθνος